

HRVATSKI SABOR

1736

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti, koji je Hrvatski sabor donio ina sjednici 28. lipnja 2013. godine.

Klasa: 011-01/13-01/183

Urbroj: 71-05-03/1-13-2

Zagreb, 28. lipnja 2013.

Predsjednik

Republike Hrvatske

Ivo Josipović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA

O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI

Članak 1.

U Zakonu o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine«, br. 150/08., 71/10., 139/10., 22/11., 84/11., 12/12., 35/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/12. i 144/12.) u članku 1. stavku 2. iza riječi: »Republike Hrvatske« dodaju se riječi: »te Ministarstvu pravosuđa«.

Članak 2.

Iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:

»Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive:

– Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, 4.4.2008.),

– Direktiva 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj zaštiti (SL L 88, 4.4.2011.),

– Direktiva Vijeća 2010/32/EU od 10. svibnja 2010. o provođenju Okvirnog sporazuma o sprječavanju ozljeda oštrim predmetima u bolničkom sektoru i zdravstvu koji su sklopili HOSPEEM i EPSU (SL L 134, 1.6.2010.).«.

Članak 3.

U članku 8. stavku 1. na kraju podstavka 12. točka se zamjenjuje zarezom, te se dodaje podstavak 13. koji glasi:

»- troškove zdravstvene zaštite po posebnim propisima.«.

Članak 4.

U članku 19. na kraju točke 3. točka se zamjenjuje zarezom, te se dodaje točka 4. koja glasi:

»4. mjere zaštite radi sprječavanja nastanka ozljeda oštrim predmetima za zdravstvene radnike koji neposredno u vidu zanimanja pružaju zdravstvenu zaštitu i za nezdravstvene radnike koji se mogu ozlijediti oštrim predmetima.«.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»Način provođenja i mjere zaštite radi sprječavanja nastanka ozljeda oštrim predmetima iz stavka 1. točke 4. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.«.

Članak 5.

U članku 35. stavku 3. iza riječi: »Republike Hrvatske« dodaju se riječi: »te Ministarstva pravosuđa,«.

Članak 6.

U članku 40. stavku 2. riječi: »dojenčadi i« brišu se.

Članak 7.

U članku 44. iza stavka 6. dodaju se stavci 7., 8. i 9. koji glase:

»Za potrebe pružanja zdravstvene zaštite djelatnicima Ministarstva obrane i pripadnicima Oružanih snaga Republike Hrvatske, u sastavu Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske, osniva se vojno zdravstveno središte Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske kao vojna zdravstvena ustanova.

Organizaciju i način rada ustanove iz stavka 7. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za obranu, uz suglasnost ministra nadležnog za zdravlje.

Republika Hrvatska može osnovati zdravstvenu ustanovu radi pružanja zdravstvene zaštite osobama lišenih slobode.«.

Članak 8.

U članku 57. stavci 6. i 7. brišu se.

Dosadašnji stavci 8. do 11. postaju stavci 6. do 9.

Članak 9.

Iza članka 57. dodaje se podnaslov i članak 57.a koji glasi:

»Sanacijsko vijeće

Članak 57.a

U postupku sanacije sanacijsko vijeće upravlja zdravstvenom ustanovom za vrijeme trajanja sanacije i dvije godine nakon donošenja odluke o završetku sanacije.

Sanacijsko vijeće zdravstvene ustanove iz stavka 1. ovoga članka sastoji se od 3 člana i čine ga predstavnici:

- ministarstva nadležnog za zdravlje (predsjednik),
- ministarstva nadležnog za financije (1 član),
- radnika zdravstvene ustanove (1 član).

Članove sanacijskog vijeća iz stavka 2. ovoga članka imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra nadležnog za zdravlje (predstavnik ministarstva zdravlja i zdravstvene ustanove) i ministra nadležnog za financije (predstavnik ministarstva financija).

Stupanjem na snagu odluke o imenovanju sanacijskog vijeća zdravstvene ustanove prestaje mandat svih članova upravnog vijeća zdravstvene ustanove.

Članovi sanacijskog vijeća moraju imati završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij.

Mandat članova sanacijskog vijeća započinje danom stupanja na snagu odluke o imenovanju članova sanacijskog vijeća i traje dvije godine nakon stupanja na snagu odluke o završetku sanacije.

Visinu naknade za rad članova sanacijskog vijeća utvrđuje ministar nadležan za zdravlje, a isplaćuje se iz sredstava ministarstva nadležnog za zdravlje.«.

Članak 10.

Iza članka 58. dodaje se članak 58.a koji glasi:

»Članak 58.a

Sanacijsko vijeće zdravstvene ustanove:

- donosi statut uz suglasnost ministra,
- donosi druge opće akte,
- donosi program rada i razvoja,
- donosi prijedlog programa sanacije zdravstvene ustanove,
- nadzire izvršenje programa rada i razvoja zdravstvene ustanove,
- donosi financijski plan i završni račun,
- analizira financijsko poslovanje zdravstvene ustanove najmanje jedanput mjesečno,
- u slučaju gubitka u poslovanju zdravstvene ustanove bez odgađanja obavještava osnivača,
- predlaže osnivaču promjenu ili proširenje djelatnosti,
- donosi odluke u drugom stupnju u predmetima u kojima se odlučuje o pojedinim pravima radnika,
- raspravlja i odlučuje o izvješćima sanacijskog upravitelja najmanje svaka tri mjeseca,
- obavlja i druge statutom propisane poslove.

Sanacijsko vijeće donosi odluke jednoglasno.«

Članak 11.

U članku 59. stavci 5. i 6. mijenjaju se i glase:

»Ravnatelj zdravstvene ustanove mora imati završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij te najmanje pet godina radnog iskustva u struci i ispunjavati druge uvjete propisane aktom o osnivanju, odnosno statutom.

Ako ravnatelj zdravstvene ustanove nema završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij zdravstvenog usmjerenja, njegov zamjenik mora biti osoba sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem zdravstvenog usmjerenja s najmanje pet godina radnog iskustva.«

Članak 12.

Iza članka 59. dodaje se podnaslov i članak 59.a koji glasi:

»Sanacijski upravitelj

Članak 59.a

Sanacijski upravitelj organizira i vodi poslovanje, predstavlja i zastupa zdravstvenu ustanovu i odgovoran je za zakonitost rada.

Sanacijski upravitelj zdravstvene ustanove ima zamjenika, pomoćnika za pravne poslove, pomoćnika za financijsko poslovanje i pomoćnika za sestrinstvo – glavnu sestru zdravstvene ustanove.

Sanacijskog upravitelja zdravstvene ustanove imenuje i razrješuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra nadležnog za zdravlje.

Stupanjem na snagu odluke o imenovanju sanacijskog upravitelja zdravstvene ustanove prestaje mandat ravnatelja zdravstvene ustanove.

Sanacijski upravitelj mora imati završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij te najmanje pet godina radnog iskustva u struci i ispunjavati druge uvjete propisane aktom o osnivanju, odnosno statutom.

Ako sanacijski upravitelj zdravstvene ustanove nema završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij zdravstvenog usmjerenja, njegov zamjenik mora biti osoba sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem zdravstvenog usmjerenja i najmanje pet godina radnog iskustva.

Zamjenika sanacijskog upravitelja te pomoćnike sanacijskog upravitelja zdravstvene ustanove imenuje i razrješuje sanacijsko vijeće zdravstvene ustanove na prijedlog sanacijskog upravitelja zdravstvene ustanove.

Stupanjem na snagu odluke sanacijskog vijeća zdravstvene ustanove o imenovanju zamjenika i pomoćnika sanacijskog upravitelja zdravstvene ustanove prestaje mandat zamjenika i pomoćnika ravnatelja zdravstvene ustanove.

Visina plaće sanacijskog upravitelja, zamjenika sanacijskog upravitelja i pomoćnika sanacijskog upravitelja utvrđuje se na način i u visini plaće ravnatelja, zamjenika ravnatelja odnosno pomoćnika ravnatelja zdravstvene ustanove.

Mandat sanacijskog upravitelja, zamjenika sanacijskog upravitelja i pomoćnika sanacijskog upravitelja zdravstvene ustanove traje od dana stupanja na snagu odluke o njihovom imenovanju te dvije godine nakon stupanja na snagu odluke o završetku sanacije zdravstvene ustanove.«.

Članak 13.

Iza članka 61. dodaje se članak 61.a koji glasi:

»Članak 61.a

Sanacijski upravitelj podnosi sanacijskom vijeću pisano izvješće o cjelokupnom poslovanju zdravstvene ustanove jednom tromjesečno.

Sanacijski upravitelj sudjeluje u radu sanacijskog vijeća bez prava odlučivanja.«.

Članak 14.

Iza članka 62. dodaje se članak 62.a koji glasi:

»Članak 62.a

Sanacijski upravitelj može biti razriješen i prije isteka vremena na koje je imenovan.

Sanacijsko vijeće dužno je izvijestiti ministra nadležnog za zdravlje o ostvarenim preduvjetima za razrješenje sanacijskog upravitelja i prije isteka mandata za koji je izabran ako:

- sanacijski upravitelj razrješenje osobno zahtijeva,
- nastane neki od razloga koji po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka ugovora o radu,
- ne izvršava ugovorne obveze prema Zavodu,
- ne provodi program rada i razvoja zdravstvene ustanove koji je donijelo upravno vijeće, odnosno sanacijsko vijeće,
- ne provodi program sanacije koji je donijelo ministarstvo nadležno za zdravlje,
- ako u obavljanju djelatnosti zdravstvene ustanove nastane gubitak koji pokriva osnivač sukladno članku 56. ovoga Zakona, osim u slučaju gubitka zbog kašnjenja u dinamici ostvarivanja planiranih prihoda,
- u svojem radu krši propise i opće akte zdravstvene ustanove ili neopravdano ne izvršava odluke upravnog vijeća, odnosno odluke sanacijskog vijeća ili postupaju u suprotnosti s njima,
- svojim nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči zdravstvenoj ustanovi veću štetu, zanemaruje ili nemarno obavlja svoju dužnost tako da su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju djelatnosti ustanove,
- ako je nalazom zdravstvene inspekcije ustanovljena povreda propisa i općih akata zdravstvene ustanove ili nepravilnost u radu sanacijskog upravitelja.

Ministar nadležan za zdravlje, u roku od 30 dana od dana saznanja za neki od razloga iz stavka 2. ovoga članka, predlaže Vladi Republike Hrvatske razrješenje sanacijskog upravitelja.«.

Članak 15.

Iza članka 63. dodaje se članak 63.a koji glasi:

»Članak 63.a

Sanacijski upravitelj je dužan tromjesečno ministru podnijeti pisano izvješće o broju osoba umrlih u zdravstvenoj ustanovi te o broju izvršenih obdukcija.

U izvanrednim okolnostima, ako je ugrožen proces pružanja zdravstvene zaštite ili postoji neposredna opasnost po život i zdravlje osoba sanacijski upravitelj je dužan o tim okolnostima bez odgađanja obavijestiti ministarstvo i Hrvatski zavod za javno zdravstvo.«.

Članak 16.

U članku 64. stavak 4. briše se.

Članak 17.

Iza članka 64. dodaje se članak 64.a koji glasi:

»Članak 64.a

Stručno vijeće zdravstvene ustanove u postupku sanacije može imenovati sanacijski upravitelj i čine ga najmanje voditelji ustrojstvenih jedinica ustanove sukladno člancima 74. i 75. ovoga Zakona.

U radu stručnog vijeća mogu sudjelovati i zdravstveni suradnici.

Sanacijski upravitelj doma zdravlja u stručno vijeće imenuje zdravstvene radnike – koncesionare sa sklopljenim ugovorom o provođenju zdravstvene zaštite s domom zdravlja, a najmanje jednog zdravstvenog radnika – koncesionara sa sklopljenim ugovorom o provođenju zdravstvene zaštite s domom zdravlja izabranog većinom glasova koncesionara toga doma zdravlja.«.

Članak 18.

Iza članka 65. dodaje se članak 65.a koji glasi:

»Članak 65.a

Sanacijski upravitelj zdravstvene ustanove ne može biti predsjednik niti član stručnog vijeća.

Stručno vijeće sastaje se najmanje jedanput u 30 dana.«.

Članak 19.

Iza članka 66. dodaje se članak 66.a koji glasi:

»Članak 66.a

Stručno vijeće zdravstvene ustanove u postupku sanacije:

- raspravlja i odlučuje o pitanjima iz područja stručnog rada ustanove,
- predlaže stručna rješenja u sklopu djelatnosti zdravstvene ustanove,
- predlaže stručne temelje za program rada i razvoja zdravstvene ustanove,

- predlaže mjere za unaprjeđenje kvalitete rada u zdravstvenoj ustanovi,
- daje sanacijskom vijeću i sanacijskom upravitelju mišljenja i prijedloge glede organizacije rada i uvjeta za razvoj zdravstvene djelatnosti,
- predlaže sanacijskom upravitelju i sanacijskom vijeću usklađenje stručnog rada zdravstvene ustanove s financijskim mogućnostima,
- predlaže specijalističko usavršavanje zdravstvenih radnika te stručno usavršavanje iz područja uže specijalnosti zdravstvenih radnika za potrebe zdravstvene ustanove,
- predlaže sanacijskom vijeću obavljanje poslova zdravstvenih radnika izvan punoga radnog vremena u slučajevima od posebnog interesa za građane i rad zdravstvene ustanove,
- skrbi o provedbi unutarnjeg nadzora nad stručnim radom zdravstvenih radnika ustanove,
- obavlja i druge poslove propisane statutom.«.

Članak 20.

Iza članka 68. dodaje se članak 68.a koji glasi:

»Članak 68.a

Etičko povjerenstvo zdravstvene ustanove je tijelo koje osigurava obavljanje djelatnosti ustanove na načelima medicinske etike i deontologije.

Etičko povjerenstvo zdravstvene ustanove u postupku sanacije može imenovati sanacijsko vijeće i čini ga najmanje pet članova, od toga najmanje 40% članova podzastupljenog spola, s tim da najmanje jedan član etičkog povjerenstva treba biti predstavnik nemedicinskih struka i najmanje jedan član koji nije radnik zdravstvene ustanove.

Sanacijsko vijeće imenuje i zamjenike članova etičkog povjerenstva.

Broj članova i sastav etičkog povjerenstva sukladno odredbama stavaka 2. i 3. ovoga članka uređuje se statutom zdravstvene ustanove.

Za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka zdravstvena ustanova čiji je osnivač pravna i fizička osoba može ovlastiti etičko povjerenstvo druge zdravstvene ustanove.

Etičko povjerenstvo donosi poslovnik o svome radu.«.

Članak 21.

Iza članka 70. dodaje se članak 70.a koji glasi:

»Članak 70.a

Povjerenstvo za lijekove zdravstvene ustanove je tijelo koje osigurava provedbu svih aktivnosti vezanih uz primjenu lijekova i medicinskih proizvoda u zdravstvenoj ustanovi.

Povjerenstvo za lijekove zdravstvene ustanove u postupku sanacije može imenovati sanacijsko vijeće i čini ga najmanje pet članova koji se imenuju iz redova specijalista medicine, stomatologije ili farmacije.

Sastav i broj članova Povjerenstva za lijekove sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka uređuje se statutom zdravstvene ustanove.

Povjerenstvo za lijekove donosi poslovnik o svome radu.

Povjerenstvo za lijekove zdravstvene ustanove:

- nadzire ispitivanje lijekova i medicinskih proizvoda u zdravstvenoj ustanovi,
- dostavlja sanacijskom vijeću i sanacijskom upravitelju zdravstvene ustanove tromjesečno financijsko izvješće o kliničkim ispitivanjima lijekova koja se provode u zdravstvenoj ustanovi,
- koordinira aktivnosti vezano uz prijave nuspojava lijekova i medicinskih proizvoda nadležnom tijelu,
- procjenjuje opravdanost korištenja lijekova posebnih listi lijekova Zavoda te odobrava primjenu lijekova s posebne liste lijekova na prijedlog doktora medicine,
- prati potrošnju lijekova i medicinskih proizvoda te predlaže mjere za racionalnu uporabu lijekova i medicinskih proizvoda u zdravstvenoj ustanovi.«.

Članak 22.

Iza članka 71. dodaje se članak 71.a koji glasi:

»Članak 71.a

Povjerenstvo za kvalitetu zdravstvene ustanove je tijelo koje osigurava kontrolu kvalitete zdravstvene zaštite te osigurava provođenje propisa s područja kvalitete zdravstvene zaštite.

Povjerenstvo za kvalitetu zdravstvene ustanove u postupku sanacije može imenovati sanacijsko vijeće i ima najmanje pet članova.

U Povjerenstvu za kvalitetu moraju biti zastupljeni predstavnici svih djelatnosti.

Sastav i broj članova Povjerenstva za kvalitetu zdravstvene ustanove sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka uređuje se statutom zdravstvene ustanove.

Povjerenstvo za kvalitetu zdravstvene ustanove donosi poslovnik o svome radu.

Povjerenstvo za kvalitetu zdravstvene ustanove:

- vodi registar zdravstvene ustanove o umrlim pacijentima,

- vodi registar zdravstvene ustanove o neželjenim ishodima liječenja sukladno općim aktima agencije za kvalitetu i akreditaciju za područje zdravlja,
- provodi kontrolu kvalitete medicinske dokumentacije zdravstvene ustanove.«.

Članak 23.

Iza članka 72. dodaje se članak 72.a koji glasi:

»Članak 72.a

Acti zdravstvenih ustanova u postupku sanacije su statut i drugi opći acti.

Statut je osnovni opći act zdravstvene ustanove kojim se osobito uređuje:

- organizacija zdravstvene ustanove,
- način odlučivanja sanacijskog upravitelja i sanacijskog vijeća, po kojem sanacijski upravitelj donosi sve odluke u vezi s poslovanjem u zdravstvenoj ustanovi, osim odluka propisanih u članku 58.a ovoga Zakona,
- druga prava i obveze sanacijskog upravitelja i sanacijskog vijeća,
- način izbora, sastav i rad stručnog kolegija,
- druga pitanja važna za obavljanje zdravstvene djelatnosti, kao i za rad i poslovanje zdravstvene ustanove.«.

Članak 24.

U članku 78. stavku 1. riječi: »dojenčadi i predškolske djece,« zamjenjuju se riječima: »zdravstvenu zaštitu predškolske djece,«.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»Dom zdravlja obvezan je uz odluku osnivača, osigurati da po prestanku koncesije i privatne prakse, u svakoj odobrenoj djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka ima najmanje 30% ordinacija.«.

Dosadašnji stavci 2. do 8. postaju stavci 3. do 9.

Članak 25.

Iza članka 80. dodaje se podnaslov i članci 80.a i 80.b koji glase:

»Vojno zdravstveno središte Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske

Članak 80.a

Vojno zdravstveno središte Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske je vojna zdravstvena ustanova za pružanje zdravstvene zaštite djelatnicima Ministarstva obrane i pripadnicima Oružanih snaga Republike Hrvatske na primarnoj razini. U svom sastavu ima djelatnost opće (obiteljske) medicine, dentalne zdravstvene zaštite, specifične zdravstvene zaštite, higijensko-epidemiološke zdravstvene zaštite i ljekarničku djelatnost.

Uvjete u pogledu prostora, opreme i djelatnika iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za zdravlje uz suglasnost ministra nadležnog za obranu.

Članak 80.b

Zdravstvena ustanova iz članka 44. stavka 9. ovoga Zakona pruža zdravstvenu zaštitu osobama lišenim slobode i u svom sastavu ima djelatnost opće (obiteljske) medicine, dentalne zdravstvene zaštite, specifične zdravstvene zaštite, higijensko-epidemiološke zdravstvene zaštite, ljekarničku djelatnost i bolničko liječenje.

Uvjete u pogledu prostora, opreme i radnika iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar nadležan za zdravlje uz suglasnost ministra nadležnog za pravosuđe.«.

Članak 26.

U članku 82. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»Ustanova iz stavka 1. ovoga članka može obavljati fizikalnu terapiju u kući.«.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 27.

U članku 100. stavku 1. podstavku 23. riječi: »i liječenja« brišu se.

Iza dosadašnjeg podstavka 34.. dodaje se podstavak 35. koji glasi:

»– može obavljati stručne poslove zaštite okoliša sukladno posebnim propisima vezano uz zaštitu okoliša i zaštitu zraka.«.

Članak 28.

U članku 101. stavku 2. iza riječi: »mora imati« dodaju se riječi: »organizirano promicanje zdravlja,«, a riječi: »prevenciju i izvanbolničko liječenje« zamjenjuju se riječima: »te prevenciju«.

U stavku 3. iza podstavka 15. dodaju se podstavci 16. i 17. koji glase:

»– može obavljati stručne poslove zaštite okoliša sukladno posebnim propisima vezano uz zaštitu okoliša i zaštitu zraka,

– obavlja i ostale poslove za potrebe obavljanja javnozdravstvene djelatnosti sukladno posebnim propisima.«.

Članak 29.

U članku 109. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»Uvjete za provođenje programa javno dostupne rane defibrilacije na prijedlog Hrvatskog zavoda za hitnu medicinu propisat će pravilnikom ministar.«.

Članak 30.

U članku 111. na kraju podstavka 14. točka se zamjenjuje zarezom, te se dodaje podstavak 15. koji glasi:

»- surađuje u izvanrednim okolnostima i na teško pristupačnim područjima s Državnom upravom za zaštitu i spašavanje, Hrvatskom gorskom službom spašavanja, Ministarstvom unutarnjih poslova, vatrogasnim postrojbama, Hrvatskim Crvenim križem, Lučkom kapetanijom i drugim službama za spašavanje.«.

Članak 31.

Iza članka 111.a dodaje se članak 111.b koji glasi:

»Članak 111.b

Zdravstveni radnici u privatnoj praksi, zdravstvene ustanove i trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost, mogu pružati zdravstvene usluge u turizmu, sukladno posebnim propisima za djelatnosti za koje imaju odobrenje.«.

Članak 32.

U članku 115. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Nacionalno zdravstveno vijeće broji devet članova od čega najmanje 40% osoba podzastupljenog spola koje imenuje i razrješuje Hrvatski sabor, na prijedlog ministra, iz redova istaknutih stručnjaka u pojedinim strukama medicine, radi praćenja svih područja zdravstvene zaštite, davanja i predlaganja stručnih mišljenja iz područja planiranja, programiranja, razvoja, i drugih bitnih pitanja iz zdravstva koja su od važnosti za Republiku Hrvatsku. Nacionalno zdravstveno vijeće daje mišljenje vezano uz promjenu spola.«.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»U obavljanju poslova iz stavka 1. ovoga članka Nacionalno zdravstveno vijeće može zatražiti mišljenje drugih stručnjaka iz pojedinih struka medicine čije mišljenje je potrebno za rješavanje pojedinog pitanja.«.

Dosadašnji stavci 2. do 6. postaju stavci 3. do 7.

Članak 33.

Članak 116. mijenja se i glasi:

»Za obavljanje zdravstvene djelatnosti može se osnovati trgovačko društvo. Trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti osniva se izvan mreže javne zdravstvene službe.

Trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti ne mora imati zdravstvene radnike u stalnom radnom odnosu.«.

Članak 34.

U članku 121. iza stavka 4. dodaju se novi stavak 5. i stavak 6. koji glase:

»Iznimno od stavka 4. ovoga članka, trgovačko društvo za zdravstvene usluge u turizmu ne mora raspolagati prostorom za obavljanje zdravstvene djelatnosti prilikom podnošenja zahtjeva za donošenje rješenja iz stavka 4. ovoga članka.

Trgovačko društvo iz stavka 5. ovoga članka prilikom pružanja zdravstvenih usluga u turizmu mora osigurati da zdravstvenu uslugu u turizmu pruža zdravstveni radnik odgovarajuće struke s važećim odobrenjem za samostalni rad, te mora osigurati da se zdravstvena usluga u turizmu pruža u prostoru i s medicinsko-tehničkom opremom koja udovoljava minimalnim uvjetima u pogledu prostora, opreme i radnika za obavljanje zdravstvene djelatnosti.«.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 7.

Članak 35.

U članku 124. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Zdravstveni radnici obrazuju se na medicinskom, dentalnom ili farmaceutsko-biokemijskom fakultetu, studijskom smjeru logopedije te drugom visokom učilištu zdravstvenog usmjerenja, kao i u srednjim školama zdravstvenog usmjerenja, odnosno učilištu ili u srednjim školama koje imaju odobrenje za provođenje obrazovnog programa zdravstvenog usmjerenja.«.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»Poslodavac je obvezan sve zdravstvene radnike koji neposredno u vidu zanimanja pružaju zdravstvenu zaštitu stanovništvu osigurati od štete koja bi mogla nastati u provođenju zdravstvene zaštite.«.

Članak 36.

U članku 131. stavku 1. iza riječi: »traje« dodaje se riječ: »do«.«.

Članak 37.

Članak 133. mijenja se i glasi:

»Odredbe članaka 130. do 132. ovoga Zakona ne odnose se na državljane država Europskog gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP), niti na državljane Republike Hrvatske koji su završili integrirani curriculum studija medicine, dentalne medicine, farmacije, obrazovanje za medicinsku sestru/medicinskog tehničara u djelatnosti opće njege i primalju, koji su sukladni Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.«.

Članak 38.

Članak 134. mijenja se i glasi:

»Odobrenje za samostalan rad je javna isprava koju prema posebnome zakonu izdaje nadležna komora nakon dobivenog uvjerenja zdravstvenog radnika o položenom stručnom ispitu.

Uvjerenje o položenom stručnom ispitu ne prilaže zdravstveni radnik iz članka 133. ovoga Zakona.

Zdravstveni radnik državljanin države EGP-a predočiti će uvjerenje o položenom stručnom ispitu, ako je polaganje stručnog ispita propisano propisima te države EGP-a.

Odobrenjem za samostalan rad iz stavka 1. ovoga članka zdravstveni radnik stječe pravo samostalno obavljati poslove u svojoj struci.«.

Članak 39.

Iza članka 138. dodaju se članci 138.a i 138.b koji glase:

»Članak 138.a

Postupak i utvrđivanje uvjeta za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, izdavanje rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, davanje informacija o postupku i uvjetima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, te za poduzimanje ostalih radnji provodi nadležna komora sukladno Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.

Nadležna komora provodi priznavanje inozemne stručne kvalifikacije (automatsko priznavanje), koje se odnosi isključivo na državljane država EGP-a s dokazom o formalnoj osposobljenosti izdanim u državi EGP-a, kojim se priznaje tim dokazima jednaka valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti izdanim u Republici Hrvatskoj.

Nadležna komora provodi opći sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija koje se odnosi na državljane treće države s dokazom o formalnoj osposobljenosti izdanim u državi EGP-a te na državljane Republike Hrvatske, državljane država EGP-a i državljane trećih država koji su stručne kvalifikacije stekli izvan države EGP-a.

Nadležna komora provodi provjeru stručnog znanja kandidata radi ocjene osposobljenosti kandidata za obavljanje regulirane profesije.

Mjerila za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija pravilnikom propisuje ministar uz mišljenje nadležnih komora.

Cjenik usluga iz stavka 1. ovoga članka donosi nadležna komora uz suglasnost ministra.

Ministarstvo zdravlja je nadležno u žalbenom postupku protiv prvostupanjskog rješenja.

Članak 138.b

Zdravstvenom radniku državljaninu Republike Hrvatske koji zakonito obavlja zdravstvenu djelatnost na teritoriju Republike Hrvatske, nadležna komora izdaje potvrdu o stvarnom i zakonitom obavljanju te djelatnosti neprekidno tri godine u posljednjih pet godina.

Nadležne komore izdaju potvrde za državljane Republike Hrvatske čiji dokaz o formalnom obrazovanju za doktora medicine, medicinske sestre u djelatnosti opće njege, doktore dentalne medicine, magistre farmacije i primalje nije sukladan zvanju (tituli) upisanom za Republiku Hrvatsku sukladno Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.

U potvrdi iz stavka 2. ovoga članka utvrđuje se da je formalna kvalifikacija izdana na temelju uspješnog završetka obrazovanja sukladno Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.«

Članak 40.

U članku 150. iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

»Iznimno od stavka 2. ovoga članka zdravstveni radnici iz članka 145. i 147. ovoga Zakona koji obavljaju zdravstvenu djelatnost u mreži javne zdravstvene službe i izvan mreže javne zdravstvene službe, a pružaju zdravstvene usluge u turizmu, sukladno posebnim propisima, mogu zaposliti još jednu osobu iste struke za obavljanje zdravstvenih usluga u turizmu.

Zdravstveni radnici iz članka 145. i 147. ovoga Zakona koji obavljaju zdravstvenu djelatnost u mreži javne zdravstvene službe, a pružaju zdravstvene usluge u turizmu mogu zdravstvene usluge u turizmu pružati samo izvan punog radnog vremena ugovorenog sa Zavodom.«

Članak 41.

U članku 160. stavku 2. na kraju točke 6., točka se zamjenjuje zarezom te se dodaje točka 7. koja glasi:

»7. na prijedlog Zavoda za privatne zdravstvene radnike u mreži javne zdravstvene službe.«

Članak 42.

U članku 163. podstavak 1. mijenja se i glasi:

»– u djelatnosti hitne medicine neprekidno 24 sata, te pripravnošću i dežurstvom prema potrebama stanovništva,«

Članak 43.

U članku 194. stavku 2. točka 3. mijenja se i glasi:

»3. ako smrt čiji uzrok nije moguće jasno utvrditi iz postojeće medicinske dokumentacije nastupi u roku od 24 sata od prijama osobe u zdravstvenu ustanovu,«

Članak 44.

Naziv Glave XX. KAZNENE ODREDBE mijenja se i glasi: »XX. PREKRŠAJNE ODREDBE«.

Članak 45.

U članku 203. stavku 1. dodaje se nova točka 5. koja glasi:

»5. obavlja zdravstvenu djelatnost protivno odredbi članka 121. stavka 6.,«.

Dosadašnje točke 5. do 11. postaju točke 6. do 12.

Članak 46.

U članku 204. točka 4. mijenja se i glasi:

»4. obavlja poslove suprotno odredbi članka 150. ovoga Zakona,«.

Članak 47.

U članku 50. stavku 1., članku 53., članku 54. stavku 3., članku 121. stavku 4., članku 123. stavku 2., članku 140. stavku 3., članku 141. stavku 3., članku 143. stavcima 1. i 3., članku 148. stavku 1. te članku 152. stavku 3., riječ: »ministar« zamjenjuje se riječju: »ministarstvo« u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 48.

Zdravstveni radnici koji su završili studij medicine, dentalne medicine, farmacije, obrazovanje za medicinsku sestru/medicinskog tehničara i primalju-asistenticu, koji nisu sukladni Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, te ostali zdravstveni radnici, obvezni su obaviti pripravnički staž i položiti stručni ispit sukladno člancima 130. do 132. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine«, br. 150/08., 71/10., 139/10., 22/11., 84/11., 12/12., 35/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/12. i 144/12.).

Iznimno od stavka 1. ovoga članka zdravstveni radnici koji su završili studij medicine, dentalne medicine, farmacije, obrazovanje za medicinsku sestru/medicinskog tehničara i primalju-asistenticu, koji su sukladni Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija nisu obvezni obaviti pripravnički staž i položiti stručni ispit sukladno člancima 130. do 132. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine«, br. 150/08., 71/10., 139/10., 22/11., 84/11., 12/12., 35/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/12. i 144/12.).

Članak 49.

Zdravstveni radnici koji obavljaju privatnu praksu na osnovi zakupa iz članka 215. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine«, br. 150/08., 71/10., 139/10., 22/11. i 84/11.) i članka 29. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine«, br. 71/10.) mogu zdravstvenu djelatnost nastaviti obavljati u privatnoj praksi u prostoru doma zdravlja, odnosno ljekarničke zdravstvene ustanove u kojem su obavljali tu djelatnost do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, i to sukladno odredbama općih propisa o zakupu poslovnog prostora.

Zdravstveni radnici koji obavljaju privatnu praksu na osnovi zakupa iz članka 215. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine«, br. 150/08., 71/10., 139/10., 22/11. i 84/11.) i članka 29. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine«, br. 71/10.) mogu zdravstvenu djelatnost nastaviti obavljati u privatnoj praksi u prostoru koji nije u vlasništvu doma zdravlja, odnosno ljekarničke zdravstvene ustanove, u kojem su obavljali tu djelatnost do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, i to sukladno odredbama općih propisa o zakupu poslovnog prostora i na temelju dokaza o raspolaganju navedenim prostorom.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, zdravstveni radnici iz stavka 1. ovoga članka koji obavljaju djelatnost izvan mreže javne zdravstvene službe, ako do 31. prosinca 2013. ne nastave obavljati zdravstvenu djelatnost u privatnoj praksi sukladno odredbama općih propisa o zakupu poslovnog prostora, imaju prednost pri zapošljavanju u domu zdravlja ako u domu zdravlja postoji potreba za nastavkom rada njihove djelatnosti na tom području.

Ako zdravstveni radnici iz stavka 1. ovoga članka do 31. prosinca 2013. ne nastave obavljati zdravstvenu djelatnost u privatnoj praksi sukladno odredbama općih propisa o zakupu poslovnog prostora, ordinacija u mreži javne zdravstvene službe, odnosno ljekarna vraća se u sastav doma zdravlja, odnosno ljekarničke zdravstvene ustanove.

Ako zakupcu iz stavka 1. ovoga članka koji obavlja privatnu praksu na osnovi zakupa do 31. prosinca 2013. prestane pravo na obavljanje privatne prakse sukladno članku 158. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, ugovori o radu zdravstvenih radnika u timu zakupca doma zdravlja prenose se na dom zdravlja kao poslodavca koji je prethodio zakupcu kao poslodavcu.

Pravilnik o uvjetima za odobrenje nastavka rada u privatnoj praksi zdravstvenog radnika iz stavaka 1. i 2. ovoga članka donosi ministar.

Članak 50.

Ministarstvo nadležno za zdravlje donosi Naputak o metodologiji izrade i provođenju programa sanacije zdravstvene ustanove za zdravstvenu ustanovu u roku od 10 dana od dana stupanja na snagu odluke o imenovanju članova sanacijskog vijeća i sanacijskog upravitelja zdravstvene ustanove.

Članak 51.

Sanacijsko vijeće donosi prijedlog programa sanacije zdravstvene ustanove na prijedlog sanacijskog upravitelja, u roku od 30 dana od dana donošenja Naputka o metodologiji izrade i provođenju programa sanacije za tu zdravstvenu ustanovu.

Članak 52.

Vlada Republike Hrvatske odlukom imenuje članove Koordinacijskog tijela za praćenje provedbe sanacije, te određuje njihov djelokrug rada i način odlučivanja, kao i trajanje mandata članova Koordinacijskog tijela za praćenje provedbe sanacije.

Članak 53.

Ministarstvo nadležno za zdravlje donosi program sanacije zdravstvene ustanove u roku od 60 dana od dana zaprimanja pozitivnog mišljenja Koordinacijskog tijela za praćenje provedbe sanacije na prijedlog programa sanacije zdravstvene ustanove.

Članak 54.

Zdravstvena ustanova za vrijeme trajanja postupka sanacije može Koordinacijskom tijelu za praćenje provedbe sanacije dostaviti prijedlog izmjena i dopuna programa sanacije.

Ministarstvo zdravlja donosi izmjene i dopune programa sanacije u roku od 30 dana od dana zaprimanja pozitivnog mišljenja Koordinacijskog tijela za praćenje provedbe sanacije na dostavljene prijedloge izmjena i dopuna programa sanacije od strane zdravstvene ustanove.

Članak 55.

Ministar će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona predložiti Hrvatskome saboru imenovanje novog Nacionalnog zdravstvenog vijeća.

Članak 56.

Pravilnike iz članaka 4. i 39. ovoga Zakona ministar će donijeti u roku od 14 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Ostale pravilnike za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom ministar će donijeti u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 57.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Uredba o izmjeni Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine«, br. 144/12.).

Članak 58.

Ovaj Zakon stupa na snagu prvoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbe članka 35. stavka 2. ovoga Zakona koja stupa na snagu 25. listopada 2013.

Klasa: 022-03/13-01/151

Zagreb, 28. lipnja 2013.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Josip Leko, v. r.